

تولپ و الاهيات اصلاحات: كفارهى محدود

نوشته‌ی: آر. سی. اسپرول

فكر می‌كنم از بین همه‌ی پنج نکته‌ی كالونیسیم، كفاره‌ی محدود بحث برانگیزترین و آن است كه احتمالاً بیشترین سردرگمی و آشفتگی را ایجاد می‌كند. این آموزه عمدتاً به هدف اصلی، نقشه، یا طرح خدا از فرستادن مسیح به دنیا برای مرگ روی صلیب می‌پردازد. آیا قصد پدر این بود كه پسر خود را بفرستد تا روی صلیب بمیرد كه نجات را برای همه میسر كند، اما با این امکان كه مرگ او برای هیچكس موثر نباشد؟ یعنی، خدا صرفاً مسیح را روی صلیب فرستاد تا نجات را ممكن كند، یا اینکه خدا از ازل، نقشه‌ای برای نجات دارد كه با آن، بر طبق دولت فیض خویش و انتخاب ازلی خود، كفاره را طراحی كرد تا از نجات قوم خود مطمئن شود؟ آیا كفاره، در طراحی اولیه‌اش، محدود بود؟

من ترجیح می‌دهم كه از اصطلاح «كفاره‌ی محدود» استفاده نكنم، چون گمراه‌كننده است. ترجیح می‌دهم از «رهایی قطعی» یا «كفاره‌ی قطعی» صحبت كنم كه یعنی خدای پدر عمل‌رهایی را به طور ویژه‌ای با این دیدگاه طراحی كرد تا نجات را به برگزیدگان ارائه كند، و اینکه مسیح برای گوسفندان خود مُرد و جان خویش برای آنانی فدا كرد كه پدر به او بخشیده بود.

یکی از متن‌هایی كه معمولاً می‌شنویم كه به عنوان اعتراضی به تفكر كفاره‌ی قطعی استفاده می‌شود، دوم پطرس ۳: ۸-۹ است: «لكن ای حبیبان، این يك چیز از شما مخفی نماند كه يك روز نزد خدا چون هزار سال است و هزار سال چون يك روز. خداوند در وعده‌ی خود تاخیر نمی‌نماید چنانكه بعضی تاخیر می‌پندارند، بلكه بر شما تحمل می‌نماید چون نمی‌خواهد كه کسی هلاك گردد بلكه همه به توبه گرایند.» معنای بدیهی كلمه‌ی «همه» در اینجا «ما» است، و فكر می‌كنم كاملاً واضح است كه پطرس می‌گوید خدا نمی‌خواهد هیچ يك از «ما» هلاك شویم، بلكه همه‌ی «ما» نجات پیدا كنیم. او در مورد همه‌ی بشریت صحبت نمی‌كند؛ «ما» ارجاعی به افراد ایماندار است كه پولس با آنها صحبت می‌كند. فكر نمی‌كنم بخواهیم به خدایی ایمان داشته باشیم كه مسیح را می‌فرستد تا بر صلیب بمیرد و بعد چشمانش را ببندد و امیدوار باشد كه کسی از موقعیت این مرگ كفاره‌ای استفاده كند. دیدگاه ما نسبت به خدا متفاوت است. دیدگاه ما این است كه رهایی گناهكاران مشخصی، نقشه‌ی ازلی خدا بود و این طرح و نقشه به نحوی عالی شكل گرفت و به نحوی عالی اجرا شد؛ به طوری كه اراده‌ی خدا برای نجات قومش با عمل كفاره‌ی مسیح محقق شد.

این به معنای آن نیست كه محدودیتی بر ارزش یا شایستگی كفاره‌ی عیسای مسیح قرار داده شد. مرسوم است كه بگوییم عمل كفاره‌ی مسیح برای همه مكفی است. یعنی، ارزش شایستگی آن برای پوشاندن گناهان همه‌ی مردم كافی است و به طور قطع هر کسی كه

به عیسیای مسیح ایمان بیاورد، تمام مزایای آن کفاره را به طور کامل دریافت می کند. همچنین مهم است درک کنیم که انجیل باید به طور عمومی موعظه شود. این هم نکته‌ی بحث برانگیز دیگری است، چون از یک طرف انجیل به طور عمومی به تمام کسانی ارائه می شود که موعظه‌ی آن را می شنوند، اما به طور عمومی ارائه نمی شود به این معنا که به هر کسی بدون هیچ شرطی پیشنهاد شود. انجیل به هر کسی ارائه می شود که آن را باور کند. به هر کسی ارائه می شود که توبه کند. به طور واضح، شایستگی کفاره‌ی مسیح به تمام کسانی که باور کنند و تمام کسانی که توبه کنند، بخشیده می شود.

دکتر آر. سی. اسپرول، بنایانگذار سازمان خدمات لیگونیر و بنا کننده‌ی کلیسا Saint Andrew's Chapel در شهر سنفورد، ایالت فلوریدا بوده است. ایشان اولین ریس دانشگاه Reformation Bible College بوده و بیش از صد جلد کتاب به رشته تحریر درآورده که می توان به قدوسیّت خدا (The Holiness of God) اشاره کرد.

این مقاله در وبسایت [خدمات لیگونیر](https://fa.ligonier.org) منتشر شده است.